

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2017/31 – 30.07.2017

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

Ciekawe, czy wszyscy zdajemy sobie sprawę, że to my jesteśmy tą siecią zarzuconą w morze. Sieć ta jest jednak dziurawa, jeśli grzeszymy.

Ale zanim stajemy się siecią, najpierw nas ktoś łowi. Dziękuję dziś razem z wami tym, którzy mnie i Was złowili dla Pana.

Obyśmy okazali się dobrymi rybami. Jeszcze jest czas otworzyć się na uzdrowienie. Kiedy będziemy zdrowi? Wtedy gdy będziemy kochali ludzi miłością miłosierną, poczynając od naszej ojczyzny.

Polska potrzebuje dziś naszej abstynencji przez cały sierpień. Tak przed wieloma laty rozeznał Sługa Boży Prymas Tysiąclecia Stefan Wyszyński wraz z Episkopatem Polski. Nikt tego nie odwołał. Niech przyświecają nam w tym słowa: „Przez abstynencję wielu do trzeźwości wszystkich”.

Tylko przez poświęcającą się miłość złowimy braci. Powodzenia!

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Zawierzam Ojcu małego Charliego oraz modłę się za rodziców i za osoby które go kochały.” (28.07.2017)

„Jakże potrzeba dziadków w życiu rodziny do przekazania dziedzictwa człowieczeństwa i wiary, niezbędnych dla każdego społeczeństwa!”

(26.07.2017)

„Kiedy potrzebujemy pomocy, zwróćmy się do Ojca, który zawsze spogląda na nas z miłością i nigdy nas nie opuszcza.” (23.07.2017)

Święta myśl od świętych:

„Po co się niepokoić, wszak Bóg w nas, a my w Nim, a poza tym wszystko takie mało znaczące.” (św. Brat Albert)

Papieska intencja ogólna na sierpień 2017 r.:

„Aby artyści naszych czasów poprzez dzieła swojego geniuszu pomagali wszystkim odkrywać piękno świata stworzonego.”

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Przez cały XVII Tydzień Zwykły modlimy się, abyśmy pod rządami Ojca i Jego przewodnictwem „dobrze używali rzeczy przemijających i nieustannie ubiegali się o dobra wieczne”.
2. W poniedziałek będziemy czcili św. Ignacego z Loyoli, który wielu nauczył wędrowania drogą do Boga, we wtorek – św. Alfonsa Marię Liguoriego, a w piątek – św. Jana Marię Vianneya, patrona proboszczów. W tym dniu o 7:00 rano będzie celebrowana Msza św. w intencji śp. zmarłych proboszczów naszej parafii: ks. Stanisława Dudę, ks. Józefa Odróbkę, ks. Stanisława Bartyzela, ks. Zygmunta Szmigła, ks. Cezarego Adamskiego, ks. Zdzisława Radka i o Boże błogosławieństwo dla ks. Mirosława Sikory.

W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. We czwartek zapraszamy do wspólnej modlitwy za kapłanów i żyjących konsekracją. W piątek przez udział w Eucharystii będziemy wynagradzali Najśw. Sercu Jezusowemu za grzechy całego świata. Zaś w sobotę będziemy wynagradzali Niepokalanemu Sercu Maryi przez Eucharystię i medytację różańcową.

Od wtorku rozpoczynamy miesiąc abstynencji w intencji trzeźwości narodu.

W piątek i sobotę będziemy nawiedzali chorych i starszych w naszych domach.

3. Polecamy nowy numer tygodnika „Niedziela”, a w nim artykuł o wizycie brytyjskiej pary księżęcej w Polsce i ich codziennym życiu oraz o przepięknej nowej koronie dla Matki Bożej Częstochowskiej, a także o postępach w procesie beatyfikacyjnym Prymasa Tysiąclecia Stefana kardynała Wyszyńskiego.
4. W ubiegłym tygodniu na zapłatę za prace brukarskie na cmentarzu jedynie 4 osoby złożyły w sumie 400 zł (Jadwiga Szewczyk, Monika Soluch, Wiesław i Marek Skupień i jedna osoba prosząca o anonimowość). Dzisiejsze ofiary złożone na tacę znów przeznaczamy na zapłatę za prace brukarskie na cmentarzu. Proszę wszystkich o serdeczną mobilizację.
5. W ubiegłą niedzielę na pomoc w naprawie wieży kościoła katedralnego w Gorzowie Wielkopolskim do skrzynki przy figurze św. Izydora złożono 334,50 zł. Dziś ponownie możemy składać ofiary na pomoc dla p. Doroty Kędziory-Zych.
6. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Krzysztof Pawłowski z Wręcycy Wielkiej i Ewelina Cichecka z Wierzchowiska. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tego małżeństwa, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
7. Zgodnie z zapowiedzią, dziś po każdej Mszy św. przed kościołem i na parkingu odbywa się obrzęd błogosławieństwa kierowców i ich pojazdów mechanicznych (samochodów, motorów, rowerów, wózków dziecięcych itp.). Przy tej okazji, jak co roku, możemy wesprzeć ofiarą polskich misjonarzy.

Gdy jedność rodziny jest zagrożona

św. Jan Paweł II o Różańcu Świętym, odc. 4

Życie kontemplacyjne

5. Jednak najważniejszym motywem, by zachęcić z mocą do odmawiania różańca, jest fakt, że stanowi on bardzo wartościowy środek, sprzyjający podejmowaniu we wspólnocie wiernych tego wysiłku kontemplacji chrześcijańskiego misterium, który wskazałem w Liście apostołskim *Novo millennio ineunte* jako prawdziwą 'pedagogikę świętości', której podłożem powinno być « Chrześcijaństwo wyróżniające się przede wszystkim sztuką modlitwy ». Kiedy we współczesnej kulturze, mimo tak licznych sprzeczności, pojawia się nowa

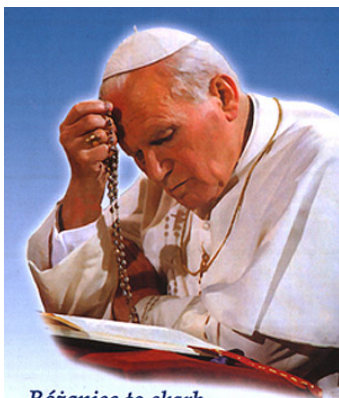
potrzeba duchowości, pobudzana również przez wpływ innych religii, bardziej niż kiedykolwiek przynagla wezwanie, by nasze wspólnoty chrześcijańskie stały się « prawdziwymi szkołami modlitwy ».

Różaniec należy do najlepszej i najbardziej wypróbowanej tradycji kontemplacji chrześcijańskiej. Rozwinięty na Zachodzie, jest modlitwą typowo medytacyjną i odpowiada poniekąd « modlitwie serca » czy « modlitwie Jezusowej », która wyrosła na glebie chrześcijańskiego Wschodu.

Modlitwa o pokój i za rodzinę

6. Pewne okoliczności historyczne sprawiają, że to przypomnienie o modlitwie różańcowej nabiera szczególnej aktualności. Pierwszą z nich jest pilna potrzeba wołania do Boga o dar pokoju. Różaniec nieraz wskazywali moi Poprzednicy i ja sam jako modlitwę o pokój. Na początku tysiąclecia, które rozpoczęło się przejmującymi grozą scenami zamachu z 11 września i w którym pojawiają się codziennie w tylu częściach świata nowe obrazy krwi i przemocy, ponowne odkrycie różańca oznacza zagłębienie się w kontemplowanie tajemnicy Tego, który « jest naszym pokojem », gdyż « obie części ludzkości uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur — wrogość » (Ef 2, 14). Odmawiając zatem różaniec, nie można nie czuć się wyraźnie zobowiązanym do służby sprawie pokoju, ze szczególnym odniesieniem do ziemi Jezusa, nadal tak doświadczanej, a tak bardzo drogiej sercu chrześcijan.

Równie pilna potrzeba wysiłków i modlitwy wyłania się w innym punkcie krytycznym naszych czasów, jakim jest rodzina, komórka społeczeństwa coraz bardziej zagrożona na płaszczyźnie ideologicznej i praktycznej siłami godzącymi w jej jedność, które budzą obawy o przyszłość tej podstawowej i niezbywalnej instytucji, a wraz z nią o losy całego społeczeństwa. Powrót do różańca w rodzinach chrześcijańskich ma być, w ramach szerzej zakrojonego duszpasterstwa rodzin, skuteczną pomocą, by zapobiec zgubnym następstwom tego kryzysu znamienego dla naszej epoki.

*Różaniec to skarb,
który trzeba odkryć.*

Jan Paweł II, papież

św. Ignacy z Loyoli

Inigo Lopez urodził się w roku 1491 na zamku w Loyola w kraju Basków (Hiszpania), jako trzynaste dziecko w zamożnym rycerskim rodzie. Otrzymał staranne wychowanie. Był pazurem ministra skarbu króla hiszpańskiego, następnie służył jako oficer w wojsku wicekróla Nawarry. Nosił długie włosy, spadające mu aż do ramion, różnobarwne spodnie i kolorową czapkę. Publicznie najchętniej pojawiał się w pancerzu rycerza, nosząc miecz, sztylet i oręż wszelkiego rodzaju. Do 30-tego roku życia oddawał się marnościami świata, a z próżnej żądzy sławy jego największą rozkoszą były ćwiczenia rycerskie. Zraniony poważnie przez kulę armatnią w prawą nogę, został przewieziony do rodzinnego zamku.

Długie miesiące rekonwalescencji były dla niego okresem łaski i gruntownej przemiany. Dla skrócenia czasu prosił o powieści rycerskie, ale na zamku ich nie było. Podano mu więc książkę znaną w całym średniowieczu, którą napisał bł. Jakub de Voragine - *Złotą legendę*. Bratowa podała mu ponadto *Życie Jezusa* Ludolfa de Saksa. Gdy tylko Inigo wyzdrowiał (choć na nogę kulał całe życie), opuścił rodzinny zamek i udał się do pobliskiego sanktuarium maryjnego, Montserrat. Zdumionemu żebrakowi oddał swój kosztowny strój rycerski. Przed cudownym wizerunkiem Maryi złożył swoją broń. Stąd udał się do Manrezy, gdzie zamieszkał w celi, użyczonej mu przez dominikanów. I tu jednak wydawało mu się, że ma za wiele wygod. Dlatego zamieszkał w jednej z licznych grot. Aby zdławić w sobie starego, próżnego, ambitnego człowieka, nie golił się ani nie strzygł, pościł codziennie i biczował się, nie obcinał paznokci, nie nakrywał głowy. Codziennie bywał u dominikanów na Mszy świętej. Oddawał się modlitwie i rozważaniu Męki Pańskiej. Szatan dręczył go gwałtownymi pokusami aż do myśli o samobójstwie. W takich zmaganiach powstał szkic jego najważniejszego dzieła, jakim są *Ćwiczenia duchowne*. Były więc owocem 19 lat przemyśleń i kontemplacji.

Pragnąc nawiedzenia Ziemi Świętej i męczeństwa z rąk Turków, Ignacy zupełnie wyczerpany z sił, po prawie rocznym pobycie w Manrezie, przez Rzym i Wenecję udał się w pielgrzymkę. Żył z użebranych pieniędzy i czynionych po drodze przysług. W 1523 r. dotarł szczęśliwie do celu. Chciał tam pozostać do końca życia, dopiero w wyniku nalegań tamtejszego legata papieskiego wrócił do kraju. W drodze był dwukrotnie więziony pod zarzutem szpiegostwa. Po długiej podróży powrócił do Barcelony, gdzie przez dwa lata uczył się języka łacińskiego. Nie wstydził się zasiadać w ławie szkolnej z dziećmi, chociaż miał już wówczas 34 lata. Potem udał się do Alkala, by na tamtejszym uniwersytecie studiować filozofię. Wolny czas poświęcał nauczaniu prawd wiary prostych ludzi. Mieszkał w szpitalu i utrzymywał się za posługę oddawaną chorym.

Jego żebraczy strój i niezwykle tryb życia wzbudziły u niektórych nadgorliwców podejrzanie, czy przypadkiem Ignacy nie należy do sekty *alumbrado*, która w tym czasie niepokoiła w Hiszpanii władze kościelne. Dostał się nawet do więzienia, które było w posiadaniu Świętej Inkwizycji. Po uwolnieniu z niego podążył do Salamanki, by na tamtejszym uniwersytecie kontynuować swoje studia (1527). I tu inkwizycja go zauważyła - ponownie trafił do więzienia. Przykre przesłuchania zniósł z radością dla Pana Jezusa. Po uwolnieniu z więzienia, w którym był kilka tygodni, powrócił do Barcelony, a stąd udał się do Paryża (1528). Miał już wówczas 37 lat. Utrzymywał się znów z żebraniny. Dla uzbierania koniecznych opłat w wolnych miesiącach udał się w charakterze żebraka do Belgii i Anglii.

Na uniwersytecie paryskim Ignacy zapoznał się i zaprzyjaźnił ze św. Piotrem Faberem i ze św. Franciszkiem Ksawerym. Do ich trójki dołączyli niebawem Jakub Laynez, Alfons Salmeron, Mikołaj Bobadilla, Szymon Rodriguez i Hieronim Nadal. Wszyscy zebrali się rankiem 15 sierpnia 1534 roku w kapliczce na zboczu wzgórza Montmartre i tam w czasie Mszy świętej, odprawionej przez Piotra Fabera, który miesiąc wcześniej otrzymał święcenia kapłańskie, złożyli śluby ubóstwa, czystości oraz wierności Kościołowi, a zwłaszcza Ojcu Świętemu. W ten sposób powstał nowy zakon, zwany Towarzystwem Jezusowym. Liczba członków Towarzystwa bardzo szybko rosła. Już w roku następnym (1541) św. Franciszek Ksawery został zaproszony do Indii. W tym samym czasie św. Piotr Faber głosił słowo Boże w północnych Włoszech, w południowej Francji i w Hiszpanii. W 1550 r. do zakonu zgłosił się sam wielokrotnie Katalonii, książę Gandii, św. Franciszek Borgiasz.

Przez ostatnich 16 lat życia Ignacy był przykuty do swojego biurka i rzadko opuszczał progi domu generalnego swego zakonu, by być zawsze do dyspozycji duchowych synów. Nękany różnymi chorobami i dolegliwościami, 30 lipca 1556 roku zapowiedział swoją śmierć i poprosił o udzielenie mu odpustu papieskiego. Współbracia zdziwili się. Kiedy zaś przypuszczali, że mu jest lepiej, po wieczerzy odeszli od jego łoża. Gdy jednak powrócili dnia następnego, Ignacy był już w agonii i zmarł na ich rękach 31 lipca 1556 r.

Szczególnie obfity owoc wydają do dziś napisane przez niego *Ćwiczenia duchowe* – pierwowzór rekolekcji. W swoim nauczaniu Ignacy przypominał, że człowiek musi dokonać pewnego wysiłku, aby współpracować z Bogiem. Zakon jezuitów odegrał szczególną rolę także w Polsce. Wydał między innymi takie postaci, jak: św. Stanisław Kostka i św. Andrzej Bobola - patroni Polski, św. Melchior Grodziecki oraz Jakub Wujek (tłumacz pierwszej drukowanej "Biblii" w Polsce), Piotr Skarga Pawęski (wybitny kaznodzieja), Maciej Sarbiewski (poeta zwany polskim Horacym), Franciszek Bohomolec (ojciec komedii polskiej), Adam Naruszewicz (biskup, historyk, poeta), Franciszek Kniaźnin (poeta), Jan Woronicz (arcybiskup, prymas Królestwa Polskiego, poeta), Grzegorz Piramowicz (sekretarz Komisji Edukacji Narodowej) i bł. Jan Beyzym (apostoł trędowatych na Madagaskarze).

[za brewiarz.pl]

Apel Przewodniczącego Zespołu Konferencji Episkopatu Polski do spraw Apostolstwa Trzeźwości na sierpień 2017 – miesiąc abstynencji (fragmenty)

Siostry i Bracia w Chrystusie!

Zbliża się sierpień. Wielu z nas odpoczywa, zwiedza, szuka spokoju i wytchnienia od codziennych trudów.

KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

Rolnicy przeżywają czas najintensywniejszej pracy. Pielgrzymi wyruszają na drogi prowadzące ku Jasnej Górze. Przed nami ważne uroczystości maryjne i patriotyczne. Co roku właśnie w sierpniu prosimy wszystkich Polaków: podejmijcie dobrowolną abstynencję. Pokażcie, że potraficie odpoczywać i bawić się bez alkoholu. [...]

Św. Jan Paweł II mówił: „Nie wolno ośmieszać i pomniejszać inicjatyw trzeźwościowych. Zbyt wysoka jest stawka, o którą chodzi. Wiemy to dobrze z historii. Zbyt wysoka jest stawka i trzeba tutaj iść pod prąd! Pod prąd społecznego nawyku i płytkiej opinii. Pod prąd ludzkiej słabości. Pod prąd źle rozumianej „wolności”. Wolność to nie jest samowola”. Dlatego prosimy, pomóżcie tym, którzy pragną żyć w wolności zachowując trzeźwość. Dajcie dobry przykład zwłaszcza najmłodszym, którzy powinni widzieć, że można spędzać wolny czas bez picia. Jesteśmy Dziećmi Bożymi podobnymi do naszego Ojca, powołanymi do życia w miłości, radości i świętości. Nie potrzebujemy alkoholu, aby osiągnąć szczęście. Alkohol może nam to szczęście i pełnię życia jedynie odebrać.

Wrogowie wolności Narodu sugerują, jakoby dążenie do trzeźwości było dążeniem do całkowitej prohibicji. Tak nie jest. Podkreślmy to zdecydowanie – tak nie jest. Trzeźwość oznacza sięganie po alkohol bardzo rzadko i w bardzo małych ilościach. Ogólnie określamy brak cnoty trzeźwości słowem: pijaństwo. I właśnie pijaństwu musimy wydać wojnę, w imię naszej przyszłości. Polacy muszą porzucić pijaństwo! Przypomnijmy podstawową zasadę apostołstwa trzeźwości: przez abstynencję wielu, do trzeźwości wszystkich. Prosimy więc o sierpniowy dar abstynencji w poczuciu odpowiedzialności za los wszystkich Polaków, całego Narodu, którego byt zagrożony jest przez pijaństwo i alkoholizm tak wielu naszych rodaków.

Dlaczego potrzebujemy Narodowego Kongresu Trzeźwości?

Potrzebujemy przebudzenia i przemiany. Musimy zrozumieć, że każdego dnia na naszych oczach toczy się walka o przyszłość Polaków, o to, czy ocalimy trzeźwość, a więc wolność, godność, zdrowie i życie milionów z nas. Czy pozwolimy, by utrata wiary, cierpienie, przemoc, stracone nadzieje niszczyły kolejne rodziny?

Nie chcemy i nie możemy biernie przyglądać się duchowej, psychicznej i materialnej degradacji setek tysięcy Polaków i polskich rodzin. To nie jest tylko problem jednostek, to sprawa nas wszystkich. [...]

Św. Jan Paweł II przypominał: „Nie wolno „sprzedawać” człowieka za zysk doraźny i niegodziwy, zdobywany na ludzkich słabościach i wadach! Nie wolno wykorzystywać i pogłębiać ludzkiej słabości! Nie wolno dopuszczać do degradacji człowieka, rodziny, społeczeństwa, gdy się wzięło odpowiedzialność wobec historii!” (Apel, Częstochowa, 12 czerwca 1987 r.). [...]

Zaproszenie do udziału w obchodach Kongresu

Zapraszamy wszystkich do udziału w wydarzeniach kongresowych poprzez modlitwę i konkretne dzieła. W dniach 21-23 września 2017 r., w Warszawie na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego odbędą się centralne uroczystości Narodowego Kongresu Trzeźwości, a w niedzielę 24 września będziemy się modlić o trzeźwość w świątyniach całej Polski. Kongres i inne działania trzeźwościowe nie są utopią. Są odpowiedzią na dramatyczną sytuację Narodu. Gdy walczy się o prawdziwą wolność, to walczy się o najświętsze, najwyższe wartości. Jesteśmy przekonani, że dzięki łasce Boga i zaangażowaniu rodzin, Kościoła, państwa i samorządów nadejdzie zwycięstwo. Dzisiaj każdy musi w swoim sercu odpowiedzieć na pytanie – czy chce być po stronie niszczących Naród, czy po stronie przyszłych zwycięzców, którzy Naród chronią. Niech Maryja, Królowa Polski, uprosi wszystkim Polakom łaskę życia w trzeźwości, która jest warunkiem prawdziwej wolności. Dzisiaj jednym z wymiarów patriotyzmu jest walka o wolność wewnętrzną. Musimy obronić Polskę, by w 2018 r., w stulecie odzyskania niepodległości, cieszyć się nie tylko zewnętrzną, ale także duchową wolnością Polaków.

Bp Tadeusz Bronakowski

Intencje Mszalne

XVII NIEDZIELA ZWYKŁA 30.07

8:00 + Jana Zająca (3 r.)

10:00 + Krystynę (r.) i Mieczysława Paruzelów, Leona (r.), Pelagię Francików

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Leny Brodziak z okazji urodzin

16:00 + Kazimierza Kurzacza (12 r.), Krystynę, Ryszarda Kulejów

Poniedziałek 31.07 – św. Ignacego z Loyoli

7:00 + Cecylię Lis od rodziny Chełmeckich z Nowego Sącza

18:00 + Teresę Lamik od Jadwigi i Krzysztofa Kobyłkiewiczów

Wtorek 1.08 – św. Alfonsa Marii Liguoriego, doktora Kościoła

18:00 + Ludwika, Stanisławę, Kazimierza, Pawła, Annę, Wojciecha Kożuchów, Helenę Paturej, Władysławę, Franciszka Strzelczyków, Zofię, Józefę, Stanisława Janików

Środa 2.08

18:00 1) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2) O zdrowie dla Doroty Kędziora-Zych

3) + Edmunda Kałę od kolegów i koleżanek z Polskiego Stronnictwa Ludowego

4) + Adama, Henrykę, Urszulę i Przemysława Janików, Irenę i Franciszka Kochów, Marię i Bronisława Mrozek, Annę i Stanisława Raczyńskich

5) + Zdzisława Lamika od sąsiadów Pelagii, Alojzego, Agnieszki, Pawła Pachów

6) + Edwarda (7 r.), Jacka, Jana, Agnieszkę Organa, Jadwigę, Franciszka Goclik

Czwartek 3.08 – pierwszy czwartek miesiąca

18:00 1.) + Krystynę Popa od syna Stanisława z rodziną

2.) + Cecylię Lis od wnuczków z rodzinami

Piątek 4.08 – pierwszy piątek miesiąca, św. Jana Marii Vianneya

7:00 Za zmarłych Księży Proboszczów i o Boże błogosławieństwo dla Ks. Mirosława Sikory

18:00 + Krystynę Popa od córki Agnieszki z rodziną

Sobota 5.08 – pierwsza sobota miesiąca

9:00 + Mariannę Lamik od Róż Żywego Różańca

18:00 + Stanisława Gawędę (6 r.), zmarłych z rodziny Gawędów i Gogolów

Niedziela 6.08 – Święto Przemienienia Pańskiego

7:30 Wypominki

8:00 Msza św. za zmarłych wymienianych w wypominkach

10:00 + Jerzego Turka, Genowefę, Stanisława Turków, Weronikę, Józefa, Mieczysława, Tadeusza Kasprzaków, za dusze w czyśćcu cierpiące

12:00 Za parafian

16:00 + Piotra (r.), Anielę Marczyków, Józefę, Władysława Bogusów, Felicję, Eryka Dłubaków

Msze św. w Niedziele i święta wolne od pracy

8:00, 10:00, 12:00, 16:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki, od września do czerwca), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nabożeństwa

I-czwartkowe i I-piątkowe – 18:40; I-sobotnie – 9:40

Krąg biblijny

W każdą środę o 19:00 na plebanii; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Trzeci piątek miesiąca – 20:00-21:00

Codzienna modlitwa różańcowa

Od niedzieli do piątku – 7:30; w sobotę – 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i soboty miesiąca

Grupy – Ministranci i lektorzy, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Akcja Katolicka, Żywy Różaniec – pierwsza niedziela miesiąca o 9.00

Biblioteka parafialna – w domu św. Józefa, czynna w środy od 17:00

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy – tel. 504843975

Kontakt – ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka, parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881